

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 06.01.2022 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64
състав, в закрито заседание на 06.01.2022 г. в следния състав:
СЪДИЯ: Калинка Илиева**

като разгледа дело номер **11084** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди.

Образувано е по искова молба, предявена от [фирма], ЕИК в ТРРЮЛНЦ:[ЕИК], представлявано от управителя Й. Л. Д. срещу Комисията за енергийно и водно регулиране с цена на иска в общ размер от 595 856,79 (петстотин деветдесет и пет хиляди осемстотин петдесет и шест лева и 79 стотинки), от които 481 206,37 лева (четиристотин осемдесет и една хиляди двеста и шест лева и 37 стотинки) главница и 114 650.42 лева (сто и четиринадесет хиляди шестстотин и петдесет лева и 42 стотинки) законни лихви.

Излагат се съображения, че исканото парично обезщетение е за компенсация на вредите, причинени от незаконосъобразен акт на административен орган, издаден в изпълнение на административна дейност.

Сочи се, че с решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. Държавната комисия за енергийно и водно регулиране на основание чл.21 от Закона за възобновяемите и алтернативни енергийни източници и биогоривата и чл.4, ал.3, вр. с чл.19а от Наредбата за регулиране на цените на електрическата енергия определя считано от 01.04.2011 г. преференциална цена за продажба на електрическа енергия от възобновяеми енергийни източници и водноелектрически централи с инсталирана мощност до 10 М., без ДДС, в 26 (двадесет и шест) точки от разпоредителната част на решението за отделните видове възобновяеми енергийни източници.

Ищецът излага съображения, че с решение № 2126 от 13.02.2013г. по адм. дело № 5492/2011 г. на ВАС - Четвърто отделение, потвърдено с окончателно решение № 16953 от 17.12.2013г. по адм. дело № 7175/2013 година на ВАС, Петчленен състав - I колегия на основание чл.172, ал.2 АПК се отменя Решение № Ц-010/30.03.2011 г. на ДКЕВР в частта по т.7, с което е определена считано от 01.04.2011г. преференциална

цена за продажба на електрическа енергия от възобновяеми енергийни източници и водноелектрически централи с инсталирана мощност до 10 М., въведени в търговска експлоатация преди 19 юни 2007 г., в размер на 112,48 лв./МВтч, без ДЦС.

Решение № 16953 от 17.12.2013г. по адм. дело № 7175/2013 година на ВАС, Петчленен състав - I колегия не подлежи на обжалване и е влязло в сила. В това решение касационната инстанция приема, че първоинстанционният съд правилно е отменил Решение № Ц-010/30.03.2011г. на ДКЕВР в частта по т.7 поради съществени нарушения на административнопроизводствени правила, противоречие с материалноправни разпоредби и несъответствие с целта на закона.

След съдебната отмяна на Решение № Ц-010/30.03.2011 г. и връщане на административната преписка на ДКЕВР, Комисията постановява нов административен акт - Решение № Ц - 5/20.02.2015 г., който в нарушение на материалния закон отново въвежда ограничителен и дискриминационен критерий при определяне на преференциалната цена. С това второ ценово решение Комисията отново определя считано от 01.04.2011г., преференциална цена за изкупуване на електрическа енергия, произведена от съществуващи водноелектрически централи с инсталирана мощност до 10 М., по смисъла на § 3, ал.1, т.1 от ПЗР на ЗВАЕИБ - 112,48 лв./МВтч, без ДЦС, при средногодишна продължителност на работа 2 500 часа. Решение № Ц - 5/20.02.2015г. е отменено с решение № 4039 от 15.06.2017г. по адм. дело № 2596/2015г. на Административен съд София град, Трето отделение, 8 състав, потвърдено с окончателно решение № 13785 от 12.11.2018г. по адм. дело № 12851/2017г. на ВАС - Четвърто отделение.

След съдебната отмяна на Решение № Ц - 5/20.02.2015 г. и връщането на административната преписка, Комисията постановява Решение № Ц 14/03.04.2019 г. Практически и с това ценово решение в нарушение на материалния закон отново се въвежда ограничителен и дискриминационен критерий при определяне на преференциалната цена в зависимост от датата на въвеждането в експлоатация на съответната водно електрическа централа. С това трето ценово решение Комисията за пореден път определя считано от 01.04.2011 г., преференциална цена за изкупуване на електрическа енергия, произведена от водноелектрически централи с инсталирана мощност под 10 М^{\\}, които са въведени в експлоатация до влизане в сила на Закона за възобновяемите и алтернативните енергийни източници и биогоривата, отм., в размер на 112,48 лв./МВтч, без ДЦС, при средногодишна продължителност на работа 2 500 часа.

Излагат се съображения, че поради противоречието на Решение № Ц - 14/03.04.2019г. с дадените на КЕВР с влязло в сила съдебно решение задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона ценовото решение е прогласено за нищожно с решение № 5129 от 23.07.2019г. по адм. дело № 4506/2019г. на Административен съд София град, Трето отделение, 7 състав. Това съдебно решение е потвърдено с окончателно решение № 492 от 14.01.2021 г. по адм. дело № 13432/2019г. на ВАС - Трето отделение.

Ищецът сочи, че вследствие на незаконосъобразното решение на КЕВР ищецът е пропуснал да реализира ползи в размер на общо 481 206,37 лева (четиристотин осемдесет и една хиляди двеста и шест лева и 37 стотинки). Соочи се още, че от датата на отмяна на Решение № Ц - 5/20.02.2015г. с влязлото в сила решение на ВАС (т.е. от 12.11.2018г.) до датата на предявяване на настоящата искова молба 05.11.2021г. ответникът дължи на ищеца законни лихви за забава върху обезщетението за вредите,

причинени от незаконосъобразния акт, които възлизат в размер на 103 075,79 лева (сто и три хиляди и седемдесет и пет лева и 79 стотинки). От датата на постановяването на влязлото в сила съдебно решение на ВАС, с която окончателно е прогласена нищожността на Решение № Ц - 14/03.04.2019г. (14.01.2021 г.) до датата на предявяване на настоящата искова молба (05.11.2021 г.) ответникът дължи на ищеца законни лихви за забава върху обезщетението за вредите, причинени от незаконосъобразния акт, които по наши изчисления възлизат в размер на 11 574,63 лева (единадесет хиляди петстотин седемдесет и четири лева и 63 стотинки).

Ищецът излага съображения, че претендираните обезщетения за пропуснати ползи имат за цел да репарират неосъщественото вследствие на незаконосъобразния административен акт Решение № Ц - 5/20.02.2015г. увеличение на имуществото на ищеца за периода 20.02.2015г. - 12.11.2018г. и причинените на ищеца вреди вследствие на Решение № Ц-14/03.04.2019г. за периода 12.11.2018г. до 14.01.2021г.

Ответникът - Комисия за енергийно и водно регулиране оспорва предявения иск като недопустим и неоснователен. Прави възражение за недопустимост, а евентуално - неоснователност на исковата претенция за обезщетение за пропуснати ползи. Счита за недопустимо и необосновано претендирането на вреди от двата административни акта на КЕВР, тъй като Решение № Ц-5 от 20.02.2015г. на ДКЕВР е постановено вместо отменената т.7 от Решение № Ц-010 от 30.03.201 г., а Решение № Ц-14 от 03.04.2019г. е постановено вместо Решение № Ц-5 от 20.02.2015г., тоест двете ценови решения, от които се претендират вреди, имат еднакво действие във времето по отношение на едни и същи субекти, считано от 01.04.2011г., поради което е недопустимо да се претендират вреди на самостоятелно основание от всеки един от двата административни акта.

Възразява се срещу претенцията за заплащане на пропуснати ползи в размер на 210 023,73 лева, както и пропуснати ползи в размер на 130 410,07 лева, доколкото с решение № Ц-5 от 20.02.2015г. ДКЕВР и съответно решение № Ц-14 от 03.04.2019 г. КЕВР е определила преференциална цена за изкупуване на електрическа енергия, произведена от визираните водноелектрически централи, при средногодишна продължителност на работа 2 500 часа. С решение № Ц-5 от 20.02.2015 г. и съответно решение № Ц-14 от 03.04.2019 г. КЕВР обаче не е установила размер на нетното специфично производство, поради което искът в тази му част се явява недопустим, а евентуално - неоснователен.

Ответникът възразява срещу твърдението на ищеца за наличието на първата предпоставка от фактическия състав на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ. Твърди, че макар формално да са налице отменени административни актове на КЕВР - Решение № Ц-5 от 20.02.2015г. и Решение № Ц-14 от 03.04.2019г., съдът е задължил Комисията да се произнесе с административен акт вместо отменения, с който да уреди обществените отношения за същия период, считано от 01.04.2011г., за който ищецът претендира настъпили вреди под формата на пропуснати ползи. Такъв акт е Решение № Ц-12 от 26.03.2021г. на КЕВР. Същият обаче не е влязъл в сила, тъй като е оспорен по съдебен ред. В тази връзка, трайната съдебна практика приема, че не се поражда право на възмездяване на вреди, когато искът се основава на отменен от съда административен акт, постановен в хода на неприключило административно производство. Ако въпросът не е решен окончателно с влязъл в сила административен или съдебен акт, от който за адресата да възникват конкретни административни права или задължения, няма завършен фактически състав по чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ. Предвид това, първият

елемент на отговорността по чл. 1 ЗОДОВ в случая не е налице.

Ответникът възразява срещу твърдението на ищеца, че КЕВР е определила на [фирма] преференциална цена в размер на 112.48 лв/мвтч. Това твърдение е неоснователно и не почива на действителните факти.

Ответникът твърди, че е неоснователно твърдението на ищеца, че е налице втората предпоставка от фактическия състав на отговорността на държавата за вреди, доколкото видно от всички представени по делото доказателства, имуществото на ищеца не се е намалило и не може да се докаже наличието на вреда под формата на пропуснати ползи. Излагат се съображения, че към момента не е налице настъпила вреда, тъй като в обективната действителност липсва твърденият от ищеца по-висок размер на преференциални цени, които да се прилагат в договорните отношения с крайния снабдител, спрямо произведената от обектите на този производител електрическа енергия.

Твърди се също така, че необосновано и непочиващо на фактите и на относимото енергийно законодателството е да бъде изчисляван размер на твърдените пропуснати ползи въз основа на разликата между реализираните от [фирма] приходи от продадена електрическа енергия по свободно договорени цени и по цени за излишък на балансиращ пазар, реализирани от ищеца за количествата над 2500 работни часа и преференциална цена от 213,09 лв./МВтч за количествата електрическа енергия до 3 724 кВтч нетно специфично производство (Н.).

Ответникът счита, че не е налице и последната предпоставка от фактическия състав на чл. 1, ал. 1, във връзка с чл. 4 от ЗОДОВ, а именно причинна връзка между постановения незаконосъобразен административен акт и твърдения вредоносен резултат. Сочи, че причинната връзка не се предполага, а трябва да се докаже. В конкретния случай пряка и непосредствена връзка не е налице.

Съгласно трайната съдебна практика, пропуснатите ползи представляват заместител на дължимото и целта на тяхното присъждане е да се възмезди изпълнението в пълен размер на някакво задължение между страните, каквото обаче в настоящия случай не съществува, тъй като между ищеца и КЕВР няма преки отношения и няма задължения за парична престация.

Излагат се съображения, че ищецът претендира вреди под формата на пропуснати ползи, които НЕ само, че не се дължат на отменените актове на КЕВР, а на отделен различен фактор. В случая тази причина с извършването на преценка за приложимата цена при сключване на договорите за изкупуване с крайния снабдител [фирма]. Това е изцяло предмет на търговските взаимоотношения между двата гражданско-правни субекта и КЕВР няма отношение в тези взаимоотношения. Ето защо искът се явява недопустим и неоснователен

Ответникът счита исковете за законни лихви за неоснователни, които са производни от недопустимите искове за обезщетение за пропуснати ползи от двата административни акта на КЕВР, включително от необоснованите и в противоречие със закона твърдения на ищеца за наличие на пропусната полза като разлика от получените и претендирани от него суми.

Възразява срещу допускане на съдебна технико-икономическа експертиза (СТИЕ) поискана от ищеца. Претендират се разноски.

Водим от горното, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

НАСРОЧВА делото в открито съдебно заседание на 22.02.2022 г., 10,45 ч., за когато да се призоват страните:

ИЩЕЦ: [фирма]

ОТВЕТНИК: Комисия за енергийно и водно регулиране

КОНТРОЛИРАЩА СТРАНА: СГП.

УКАЗВА на основание чл. 146, ал.1, т.5 ГПК, вр. чл.154, ал.1 ГПК на ищеца, че носи доказателствена тежест за установяване на съществуването на фактите и обстоятелствата, посочени в исковата молба, от които черпи благоприятни за себе си правни последици, както и всички елементи от фактическия състав на отговорността на ответника по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ: претърпяна имуществена вреда; незаконосъобразен административен акт, действие или бездействие на ответника при или по повод изпълнение на административната дейност и пряка и непосредствена причинна връзка между вредата и акта/бездействието, включително всички твърдения в исковата молба.

УКАЗВА чл.146, ал.1, т.5 ГПК вр. чл.154, ал.1 ГПК на ответника, че в негова тежест е доказването на факти и обстоятелства, от които черпи изгодни за себе си правни последици.

ЗАДЪЛЖАВА на основание чл.190 ГПК ищеца да представи, в случай, че се намират у него, документите по т.V.1 от доказателствените искания формулирани в отговора на исковата молба.

ДОПУСКА основание чл. 219 от ГПК привличането на трето лице като подпомагачи страни в процеса, а именно: [фирма], с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: област С. (столица), [община], [населено място] 1000, район О., [улица] [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място] 1784, район М., [улица], бл. Б. Бизнес Център

ЗАДЪЛЖАВА [фирма] с ЕИК[ЕИК]. със седалище и адрес на управление: [населено място] 1784, район М., [улица], бл.Б. Бизнес Център, в 14-дневен срок от съобщението да предостави по делото доказателствата, посочени в т.V.2 от доказателствените искания формулирани в отговора на исковата молба от ответника - Комисия за енергийно и водно регулиране.

ЗАДЪЛЖАВА [фирма], с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: област С. (столица), [община], [населено място] 1000, район О., [улица], в 14-дневен срок от съобщението да предостави по делото доказателствата, посочени в т.V.3 от доказателствените искания формулирани в отговора на исковата молба от ответника - Комисия за енергийно и водно регулиране.

ДОПУСКА представените от страните писмени доказателства.

ДОПУСКА исканата от ищеца съдебна технико-икономическа експертиза със задачи поставени с исковата молба.

НАЗНАЧАВА за вещо лице В. Г. К. и В. Г. П..

ОПРЕДЕЛЯ депозит за вещото лице в размер на 1200 лв., вносим от ищеца в 7-дневен срок от получаване на съобщението.

Преписи от определението да се изпратят на страните на основание чл.138, ал.3 АПК.

Определението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ:

